

Remissvar på Diarienummer Ju2022/03305 från Svenska Pistolskytteförbundet

Remiss av betänkandet EU:s vapendirektiv – genomförande av 2017 års
ändringsdirektiv på miniminivå (SOU 2022:62)

Svenska Pistolskytteförbundet (SPSF), härtill anmodade, får härmed lämna sitt remissyttrande över
rubricerat betänkande.

Övergripande

SPSF bejakar inriktningen i utredningsdirektivet, det vill säga att ändringsdirektivet ska genomföras
på en absolut miniminivå. Frågorna som kvarstår är då tolkningar av vad som är ”absolut
miniminivå” och hur författningsändringarna inom denna ram blir så ändamålsenliga som möjligt.

Redan i SPSF yttranden till EU över ändringsdirektivet och över tidigare förslag till
implementeringar har förbundet framfört uppfattningen att en reglering av vapenmagasin inte bidrar
till ökad säkerhet och trygghet i samhället. SPSF vidhåller fortsatt denna uppfattning.

SPSF remissvar berör främst de frågor som påverkar den verksamhet som bedrivs inom förbundet,
direkt eller indirekt. Svaret berör inte alla andra behov av författningsändringar som SPSF anser
behövs men som inte föranleds av implementeringen av ändringsdirektivet, och inte heller frågor som
endast berör andra intressenter.

SPSF har inte varit kallade att träffa utredningen, vilket vi beklagar.

Kapitelvisa synpunkter

Kapitel 1

I förslaget till 1 kap. 1 § 7 a tas även helautomatiska vapen upp, vilket inte är en implementering på
absolut miniminivå. SPSF avstyrker denna ändring.

Förslaget till 2 kap. 8 § tredje stycket VL bör inte innebära att ett vapen måste märkas innan fråga om
undantag slutligt avgjorts.

Kapitel 2-4

SPSF har inga synpunkter på kapitel 2-4.

Svenska Pistolskytteförbundet

Kapitel 5

SPSF tillstyrker utredarens slutsats att det i nämnda fall inte krävs författningsändringar.

Kapitel 6

SPSF har inga synpunkter på kapitel 6.

Kapitel 7

I 7.2.4, delen ”Ytterligare myndighetsföreskrifter kan krävas”, anger utredaren i andra stycket att ”När det gäller tillstånd för medlemmar i skytteförbund att inneha sådana vapen [*andra kategori A-vapen än enhandsvapen och helautomatiska vapen*] bör det dock utfärdas bindande föreskrifter med krav på aktivitet som motsvarar de krav som ställs enligt undantaget i artikel 9.6. Sådana föreskrifter kan meddelas av Polismyndigheten med stöd av 2 kap. 3 § första stycket 4 och femte stycket vapenförordningen.” SPSF har stor erfarenhet av Polismyndighetens reglering av enhandsvapen enligt denna föreskrift (FAP 551-3), och kan konstatera att Polismyndighetens frihet att utforma föreskrifterna och tillämpningen på ett för medlemmarna mycket betungande sätt behöver beskäras. Vi motsätter oss alltså detta förslag.

Förslagen i 7.3.7 om märkning av historiska skjutvapen synes främst beröra vapen för ändamålet samling, men historiska vapen används även för målskytte och berör därför även SPSF medlemmar. Förbundet bejakar slutsatsen att en minimiimplementering innebär att Sverige ska nyttja möjligheten att utfärda särskilda bestämmelser om märkning av vapen av särskilt stort historiskt värde. Samtidigt inser förbundet att bedömningen av om ett vapen är synnerligen historiskt värdefullt eller är i många fall är svår och kräver specialistkompetens. Det kommer att ta tid att etablera praxis, och det är därför olyckligt att följa utredarens förslag att kräva att vapnet märks innan ärendet slutligt avgjorts i en domstolsprocess. Då en märkning är irreversibel kommer sannolikt varje negativt beslut före ett slutligt avgörande att åtföljas av ett yrkande om inhibition. SPSF yrkar därför att tiden för att vapnet/vapendelen måste vara märkt ska räknas från när beslutet vinner laga kraft.

Kapitel 8

I 8.1.4, under rubriken ”Ska regleringen omfatta magasin till både hel- och halvautomatiska vapen?” anser utredningen att det ”saknas skäl att i detta sammanhang göra skillnad på magasin till central- och kantantända helautomatiska vapen”. Det är enligt SPSF mening ett avsteg från utredningsdirektivet om ett genomförande på ”absolut miniminivå”, och reglering av magasin till helautomatiska vapen bör därför inte göras.

I 8.4 diskuteras olika alternativ för reglering av innehav av vapenmagasin. Som nämnts under vår rubrik ”Övergripande” anser SPSF fortfarande att en reglering inte leder till ökad säkerhet och trygghet. Enligt direktivet måste den emellertid införas. Förbundet accepterar därför utredarens förslag om innehavsreglering. För denna acceptans är de i 8.4.2 nämnda möjligheterna att inneha reglerade magasin i samband med vapenbyte och de i 8.4.5 om att inte införa några regler om förvaring och transport av sådana magasin som avses regleras, avgörande.

Svenska Pistolskytteförbundet

Kapitel 9

Vapenmäklarverksamhet ligger inte inom ramen för det som SPSF bevakar och förbundet har därför inga synpunkter på kapitel 9.

Kapitel 10

I 10.5.4 behandlas Polismyndighetens skyldighet att informera behöriga myndigheter i andra länder om avslag på ansökningar om vapentillstånd, och om återkallelse av dessa tillstånd. Ehuru ett krav enligt det konsoliderade vapendirektivet är detta en känslig fråga ur integritets- och rättssäkerhetssynpunkt och behöver ges särskild omsorg. Sveriges trösklar för avslag och återkallelse är låga, och uppgifterna kan skada sökanden/den före detta vapenägaren bredare än bara inom vapenområdet.

I övrigt har SPSF inga synpunkter på kapitel 10.

Kapitel 11-12

SPSF har inga synpunkter på kapitel 11-12.

Kapitel 13

I 13.1 anges förslagets konsekvenser för bland annat Polismyndigheten. Häri nämns inte den ökade arbetsbelastningen för myndigheten som består i att ta emot och behandla ansökningar om särskilt tillstånd att inneha reglerade vapenmagasin från de som inte har ett vapen dessa magasin passar till, exempelvis samlare av vapenmagasin. Belastningen för sökanden behandlas däremot i 13.3.

I 13.4 bedömer utredningen att förslagen förväntas få positiva konsekvenser, utan att kvantifiera dessa. Enligt SPSF bedömning kommer dessa konsekvenser att bli marginella.

I sista stycket berörs konsekvenserna av att informera myndigheter i andra länder (se 10.5.4 ovan). Utredaren konstaterar att utbytet ska begränsas till bara de personuppgifter som krävs enligt förordning, och att intrånget i den personliga integriteten då minimeras. Det saknas dock en djupare analys av vad intrånget innebär för den enskilde.

Kapitel 14

SPSF har inga synpunkter på kapitel 14.

Övrigt

SPSF ser fram emot nästa del i utredningen, och hoppas då få tillfälle att lägga fram våra synpunkter vid möte med utredaren. Ur förbundets perspektiv är det av största vikt att man i det fortsatta arbetet behandlar frågan om en utmönstring ur vapenlagen av begreppet ”synnerliga skäl” och av tidsbegränsningen av tillstånd att inneha bland annat enhandsvapen. Vidare behöver frågor om tolkningen av ett visst vapens lämplighet för sitt ändamål, sökandens behov av vapen, EU:s vapenpass, åtgärder för att öka genomströmningen av tillståndsärenden och frågan om vilken

Svenska Pistolskytteförbundet

myndighet som ska hantera vapenärenden, skyndsamt hanteras. Nuvarande situation skadar skytterörelsen på både kort och lång sikt.

SVENSKA PISTOLSKYTTEFÖRBUNDET

Mike Winnerstig

Förbundsstyrelseordförande

Nils-Anders Ekberg

Generalsekreterare

Postadress
Box 27001
102 51 STOCKHOLM

Besöksadress
Sandhamngatan 61
115 28 STOCKHOLM

Telefon
Generalsekreterare 08-553 401 60
08-553 401 61
Bitr. Generalsekreterare 08-553 401 62
Expedition 08-553 401 63
Märkesavdelningen 08-553 401 64
Fax 08-553 401 69

Plusgiro 193019-7
Bankgiro 811-2526
Organisationsnummer 80 20 02-6657
E-post kansli@pistolskytteforbundet.se